

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v ústním jednání konaném dne 15. 8. 2017 v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a členů JUDr. Zbyňka Poledny, Mgr. Davida Chaloupky, Mgr. Jaroslava Kocince, JUDr. Lenky Vidovičové a Mgr. Barbory Kubíkové v právní věci kárného žalobce: **předseda Kontrolní komise Exekutorské komory České republiky** se sídlem Radnická 14/16, Brno, proti kárně obviněnému: **JUDr. Ing. P K, soudní exekutor**, Exekutorský úřad Kladno, se sídlem náměstí Starosty Pavla 5, Kladno, zastoupeného Mgr. Janem Válkem, advokátem se sídlem Havlíčkova 1680/13, Praha 1, o návrhu na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudního exekutora ze dne 25. 10. 2016,

t a k t o :

JUDr. Ing. P K, soudní exekutor,
Exekutorský úřad Kladno
se sídlem náměstí Starosty Pavla 5, Kladno

I.

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

j e v i n e n ,

že

1. jakožto soudní exekutor vystupoval jako dražitel v elektronické dražbě nemovité věci konané dne 11. 8. 2015 v čase od 14:00 na adrese <http://drazby.sajnerova.cz> ve věci vedené soudní exekutorkou JUDr. H Š, Exekutorský úřad Rakovník, pod sp. zn. 087 Ex 3568/14,
2. jakožto soudní exekutor podal soudní exekutorce JUDr. H Š, Exekutorský úřad Rakovník dne 27. 8. 2015 po zveřejnění usnesení o příklepu č.j. 087 Ex 3568/14 – 52 návrh předražku,

tímto skutkem tedy jednak závažně porušil povinnosti stanovené právním předpisem - ustanovením § 336h odst. 4 resp. § 336ja odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve spojení s ustanovením § 66 odst. 3 exekučního řádu

a jednak závažně ohrozil důstojnost exekutorského povolání a ohrozil důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti podle § 2 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád,

tím spáchal

závažné kárně provinění podle ustanovení § 116 odst. 3 písm. a) a b) zákona
č. 120/2001 Sb. exekuční řád.

II.

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

j e v i n e n,

že

3. provozuje kromě činnosti exekutora jinou výdělečnou činnost, a to na základě živnostenského oprávnění ze dne 22. 4. 1996, IČ: 654 023 67 s předmětem podnikání: "Výroba obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona" a obory činnosti „Zprostředkování obchodu a služeb“ a „poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků“ (obě činnosti zahájené dne 1. 8. 2010),

tímto skutkem ohrozil důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti podle ustanovení § 2 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb. exekuční řád,

tím spáchal

kárné provinění podle § 116 odst. 2 písm. b) zákona č. 120/2001 Sb. exekuční řád.

Z a t o s e m u u k l á d á

kárné opatření podle ustanovení § 116 odst. 6 písm. c) zákona č. 120/2001 Sb. exekuční řád

p o k u t a v e v ý š i 10.000 Kč.

Tato pokuta je splatná **do 60 dnů** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol: **15032016**.

O d ů v o d n ě n í

[1] Kárný žalobce ve svém návrhu ze dne 25. 10. 2016 uvedl, že Mgr. P. T., exekutorský kandidát soudní exekutorky JUDr. H. Š. vydal dne 21. 5. 2015 dražební vyhlášku č. j. 087 Ex 3568/14 - 47, kterou nařídil podle ustanovení § 336o zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád první dražební jednání ve věci. Předmětem dražby byla nemovitá věc – podíl ve výši 1/2 na pozemku parcelní číslo X o výměře 5070 m² (orná půda), zapsaném na listu vlastnictví číslo X pro katastrální území X. Samotná dražba měla být provedena prostřednictvím elektronického systému na adrese <http://drazby.sajnerova.cz>. Do této dražby se dne 27. 5. 2015 přihlásil kárně obviněný a požádal o ověření registrace. Kárně obviněný byl ověřen dne 4. 6. 2015 a po zaplacení dražební jistoty byl připuštěn do dražby jako dražitel. Kromě něj se dražby účastnil

ještě jeden dražitel, kárně obviněný učinil v průběhu dražby 19 podání. Druhý dražitel učinil nejvyšší podání ve výši 555.555 Kč a byl mu udělen příklep exekutorského kandidáta ze dne 11. 8. 2015, č. j. 087 Ex 3568/14 – 52. Kárně obviněný následně podal dne 27. 8. 2015 návrh předražku ve smyslu § 336ja občanského soudního řádu ve výši 1.500.000 Kč. Tento návrh vzal zpět s tím, že totožný návrh předražku podal téhož dne syn kárně obviněného M. K. Exekutorský kandidát usnesením ze dne 12. 10. 2015, č. j. 087 Ex 3568/14 - 60 na základě tohoto předražku příklep zrušil a předražitelem se stal M. K.

[2] Dále kárný žalobce uvedl, že na základě šetření podnětu k výkonu dohledu nad činností kárně obviněného bylo zjištěno, že provozuje dále i jinou výdělečnou činnost. Dne 22. 4. 1996 mu vzniklo živnostenské oprávnění na dobu neurčitou k předmětu podnikání „*Výroba obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona*“ a ke dni 1. 8. 2010 oprávnění k podnikání v oborech činnosti „*Zprostředkování obchodu a služeb*“ a „*poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků*“. Tyto obory činnosti jsou podle údajů z Živnostenského rejstříku stále aktivní. Kárný žalobce připomněl, že podle kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2011, č. j. 13 Kse 23/2009 - 95 není rozhodné, zda je podnikatelská činnost či působení člena představenstva akciové společnosti vykonávána úplatně. Rozhodující je to, zda je vykonávána činnost, která je již svou povahou určena k získávání příjmů a nejedná se o správu vlastního majetku.

[3] Kárně obviněný ve vyjádření ke kárnému návrhu namítl, že popsany skutek nenaplňuje znaky kárného provinění, a to zejména z hlediska materiální stránky. Podle jeho názoru ustanovení § 336h odst. 4 občanského soudního řádu (týkající se omezení účasti vybraných osob v dražbě) nereflektuje účinnou právní úpravu dražeb, zejména dražeb elektronických a nereflektuje současné řešení elektronických dražeb, které jsou do značné míry anonymizované a automatizované tak, že vylučují možnosti ovlivnění dražby samotné a v podstatě znemožňují jakékoli protizákonné jednání v rámci dražebního roku, který probíhá v případě elektronické dražby jak bez osobního setkání dražitelů navzájem, tak bez setkání s osobou provádějící dražbu. Elektronická dražba se přitom zcela zásadně liší od dražby fyzické. Nedochozí k osobnímu kontaktu soudce, resp. soudního exekutora, provádějícího dražbu s dražiteli. Osoba provádějící dražbu mnohdy ani neví, kdo je osobou dražitele. Tak tomu bylo v projednávaném případě, jak vyplývá z vyjádření Exekutorského úřadu Rakovník, JUDr. H. Š. a Mgr. P. T., kteří uvádějí, že neztotožnili kárně obviněného s osobou soudního exekutora.

[4] Podle kárně obviněného při elektronické dražbě ani soudce ani soudní exekutor nemohou ovlivnit průběh dražby a mohou jen přihlížet příhozům jednotlivých dražitelů, které jsou prováděny elektronicky vzdáleným přístupem přes příslušný dražební portál. Soudce ani soudní exekutor nemohou vyloučit či připustit podání jakéhokoli příhozu a ani nemohou nijak ovlivnit délku dražebního roku. Tímto je zcela nezávislým způsobem zajištěna zákonnost elektronické dražby a vylučuje se jakékoli možné nadržování či ovlivňování ve prospěch jakékoli osoby. Z toho lze dovodit, že pro účely elektronické dražby nemá již žádný smysl vylučovat poměrně široký okruh osob pracujících v justici. Podpurným argumentem je i to, že ustanovení § 336o občanského soudního řádu, které se uplatní speciálně pro elektronickou dražbu, žádný výslovný zákaz omezující účast na dražbě neobsahuje. Pouze v čtvrtém odstavci se odkazuje na obdobné užití ustanovení § 336b až 336n občanského soudního řádu. Tento odkaz je však nanejvýš paušální a navíc obsahuje jen odkaz na obdobné užití příslušných ustanovení. Ustanovení § 336b až 336n občanského soudního řádu nejsou pro elektronickou dražbu aplikovatelná přímo, ale pouze obdobně při zohlednění specifik elektronické dražby, tak aby zůstal zachován smysl a účel právních norem, na jejichž obdobné použití je odkazováno. Pakliže je u elektronické dražby vyloučeno ovlivnění průběhu dražby ve prospěch konkrétní osoby a tedy není a nemůže být pochybnosti ohledně zákonnosti průběhu dražby, nemůže být pro elektronické dražby

použitelné doslovné znění ustanovení § 336h odst. 4 občanského soudního řádu, které omezuje účast některých osob na dražbě. V souvislosti s výkladem uvedených ustanovení je nutno dbát smyslu a účelu zákona, což konstatoval Ústavní soud ve stanovisku pléna ze dne 21. května 1996, sp. zn. Pl. ÚS st. 1/96. O smyslu omezení účasti osob na dražbě a o ústavnosti takové právní úpravy je možno pochybovat. Kárně obviněný proto dal podnět Nejvyššímu správnímu soudu k úvaze o návrhu k Ústavnímu soudu na zrušení zákonného ustanovení § 336h odst. 4 občanského soudního řádu.

[5] K věci samé pak uvedl, že dražený pozemek přímo sousedí s pozemkem, jež má ve společném jmění manželů a kde má i dům. Kárně obviněný a jeho manželka tak měli a mají významný zájem na získání předmětného draženého podílu do svého vlastnictví s ohledem na ochranu svých dosavadních vlastnických vztahů. Poukázal na to, že ustanovení § 3 zákona č. 120/2001 Sb. exekuční řád umožňuje exekutorům vykonávat správu vlastního majetku, a že případné získání sousedícího pozemku nepochybně lze podřadit pod správu vlastního majetku. Připomněl, že mu článek 11 Listiny základních práv a svobod jako každému občanovi zaručuje ochranu vlastnického práva a s tím spojené právo nabývat majetek.

[6] Kárně obviněný dále namítl, že projednávaný skutek se netýká jeho exekuční činnosti a soudní exekutor, při jehož exekuční činnosti ke skutku došlo, kárně stíhán není. Právě takto byl kárně stíhán jiný soudní exekutor v rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2014, č. j. 15 Kse 4/2013 – 48. Z kárné žaloby přitom neplyne, že by se měl chovat nepoctivě, nečestně či neslušně anebo že by snad exekutorský stav doznal vytýkaným skutkem újmu na důstojnosti či vážnosti.

[7] Podle kárně obviněného ani podání návrhu na předražek nemůže být kárným proviněním. Návrh na předražek se podává po skončení dražebního roku, kdy je znám výsledek dražby a výše nejvyššího podání učiněného v dražbě. Podáním návrhu na předražek nemůže být nijak dotčena dražba ani její zákonnost. Podáním předražku se docílí významného navýšení nejvyššího podání učiněného v dražbě, což je v zájmu všech účastníků exekučního řízení (zejména povinného i oprávněného), takže není žádný objektivní důvod pro to, aby byli z možnosti podat návrh na předražek vylučováni plošně soudci, soudní exekutoři a dokonce veškerí zaměstnanci soudů a soudních exekutorů. Druhým důvodem je fakt, že svůj návrh na předražek vzal kárně obviněný obratem zpět, což uvádí i kárný žalobce, takže podání návrhu na předražek kárně obviněným nemělo a nemohlo mít žádné účinky, následky či nepříznivé důsledky. Při správném postupu by soudní exekutorka JUDr. H. Š. provádějící předmětnou elektronickou dražbu musela navíc návrh kárně obviněného na předražek odmítnout s odkazem na ustanovení § 336ja odst. 1 občanského soudního řádu ve spojení s ustanovení § 66 odst. 3 exekučního řádu.

[8] Kárně obviněný se dále ztotožnil s kárným žalobcem v tom, že je držitelem živnostenského oprávnění, které získal dříve, než zahájil výkon funkce soudního exekutora. Zdůraznil však, že jinou činnost fakticky nevykonává. Podle jeho názoru může porušení ustanovení § 3 odst. 2 exekučního řádu představovat pouze skutečný výkon jiné podnikatelské činnosti. Namítl, že je stíhán za jev, který je u členů Exekutorské komory České republiky obvyklý. Ve vyjádření poté uvedl celkem 13 dalších soudních exekutorů, kteří jsou držiteli příslušných živnostenských oprávnění.

[9] Kárně obviněný má za to, že v žalovaných skutcích nelze shledat závažné kárné provinění. Dále je názoru, že jeho jednání neznamena porušení povinností soudního exekutora v rozporu s právními předpisy. I kdyby tomu tak v určitém rozsahu bylo, vytýkaná jednání sama o sobě nedosahují takové intenzity, aby byla naplněna některá ze skutkových podstat kárného provinění. Řešení prostřednictvím kárné žaloby je výrazně nepřiměřené i s ohledem na to,

že nebyl způsoben žádný následek ani žádná újma. Z pohledu veřejnosti nemohl kárně obviněný svým jednáním ohrozit výkon činnosti soudního exekutora. Exekuční řízení není veřejné, stejně tak exekuční či soudní spis není veřejně přístupný a nahlížet do něj mohou pouze účastníci exekučního řízení anebo osoby s právním zájmem na věci. Takovou osobou rozhodně není pan M. P., jehož podnětu se kárný žalobce dovolává.

[10] Ústní jednání ve věci se konalo dne 15. 8. 2017 za osobní přítomnosti kárného žalobce, kárně obviněného a jeho obhájce.

[11] Kárně obviněný již ve svém vyjádření nečinil sporným skutkový stav a neučinil tak ani při ústním jednání. Není tedy pochyb o tom, že se kárně obviněný účastnil v elektronické dražbě předmětného pozemku, kterou vedla soudní exekutorka JUDr. H. Š., Exekutorský úřad Rakovník, že podal návrh předražku a ač jej stáhl, návrh na předražek podal vzápětí jeho syn M. K. Sporným není ani to, že kárně obviněný je držitelem živnostenského oprávnění. Kárný žalobce přitom netvrdí, že by kárně obviněný skutečně jinak podnikal, je tedy nesporné, že porušení povinností soudního exekutora dovozuje toliko ze samotné skutečnosti, že kárně obviněný je oprávněn podnikat. Spornou není ani skutečnost, že se kárný žalobce o jednání kárně obviněného dozvěděl na základě podnětu M. P. ze dne 26. 2. 2016.

[12] Podle ustanovení § 336h odst. 4 občanského soudního řádu platí, že jako dražitelé nesmí vystupovat soudci, zaměstnanci soudů, povinný, manžel povinného, vydražitel uvedený v § 336m odst. 2 a ti, jimž v nabytí věci brání zvláštní předpis. Zákaz účasti soudního exekutora a jeho zaměstnanců v dražbě se dovozuje z ustanovení § 66 odst. 3 exekučního řádu (cit: ustanovení § 328b odst. 4 věty druhé a § 336h odst. 4 občanského soudního řádu platí obdobně pro exekutory a zaměstnance exekutorských úřadů).

[13] Ustanovení § 336h odst. 4 občanského soudního řádu ve spojení s ustanovením § 66 odst. 3 exekučního řádu absolutně zapovídá soudním exekutorům a zaměstnancům exekutorského řádu vystupovat v dražbách jako dražitelé. Uvedenými ustanoveními občanského soudního řádu a exekučního řádu rozhodně není omezována samotná podstata či obsah vlastnického práva uvedených osob, jde toliko o dílčí omezení ve způsobu nabývání vlastnického práva. Nabývání vlastnictví rozhodnutím orgánu veřejné moci, k němuž lze nepochybně dražbu podřadit (srov. ustanovení § 1114 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník) je přitom jen jedním z několika možných způsobů nabytí vlastnického práva (srov. část třetí Absolutní majetková práva, díl třetí Vlastnictví, oddíl 2 Nabytí vlastnictví – ustanovení §§ 1045 - 1114 občanského zákoníku).

[14] Důvodem tohoto omezení je nepochybně potřeba zabezpečit pořádek a transparentnost dražeb tak, aby nedošlo k narušení účelu dražby, nebo aby nedošlo k újmě věřitelů, oprávněných či povinných. Omezení účasti v dražbě je konstruováno osobně, vázáno je tedy výlučně na osoby v ustanovení vyjmenované. Není zde tudíž dán vůbec žádný prostor k hodnocení, s jakým úmyslem hodlá taková osoba draženou věc nabýt. Uvedená restrikce je přitom podle názoru kárného soudu konstruována příhodně právě vůči těm osobám, u nichž se dá s vysokou mírou pravděpodobnosti (vycházející z profesní zkušenosti těchto osob) předpokládat zájem na výsledku řízení (v projednávané věci např. nepochybný zájem kárně obviněného získat do svého vlastnictví sousedící pozemek) či obeznamenost s průběhem a principy dražby. V těchto souvislostech by poté bylo s ohledem na účel restrikce výrazně disproporční, pokud by byla umožněna účast soudního exekutora v rozsahu, v němž by šlo o nabývání dražené věci do společného jmění manželů, ale už nikoliv do jeho výlučného vlastnictví, anebo pokud by byl soudní exekutor oprávněn účastnit se dražby, účastnil-li by se jí v postavení mimo svou funkci.

[15] Zájem státu na ochraně pořádku řízení ve věcech dražeb podle kárného soudu z uvedených důvodů proporcčně převažuje nad zájmem uvedených osob nabývat věci do vlastnictví formou dražby. V citovaném ustanovení proto kárný soud neshledal rozpor s ústavním pořádkem a nemá tedy ani důvod předložit k Ústavnímu soudu návrh na zrušení uvedených ustanovení občanského soudního řádu či exekučního řádu.

[16] Porušení zákazu účasti na dražbě shledal kárný soud rovněž v té části návrhu, v níž je kárně obviněnému kladeno za vinu, že podal návrh na předražek.

[17] Pokud byl po usnesení o příklepu podán návrh předražku, dělo se tak v procesní fázi, během níž dražba nebyla ještě skončena (usnesením o předražku se předchází usnesení o příklepu ruší – srov. § 336ja odst. 3 občanského soudního řádu) a její výsledek je možno ještě zvrátit. Nepochybně i v této fázi procesu dražby nemovitosti tedy platí zákaz účasti soudního exekutora. Vzhledem k tomu, že podání návrhu na předražek učinil kárně obviněný v rámci své účasti na dražbě přes zákaz uložený výše uvedenými ustanoveními procesních předpisů, šlo o jednání, které kvalifikoval kárný soud jako dílčí útok pokračujícího jednání účasti na dražbě nemovité věci vedené u Exekutorského úřadu Rakovník.

[18] Bez vlivu na kárnou odpovědnost kárně obviněného shledal kárný soud obhajobu poukazující na to, že jej připustila k dražbě soudní exekutorka, ač tak správně učinit neměla. Kárný soud podotýká, že sám kárně obviněný ani ve vyjádření ke kárnému návrhu ani při jednání nijak netvrdil, že by soudní exekutorce měla být předem známa jeho identita, a že jej k účasti i přes tuto vědomost připustila. Jak již však bylo vyloženo výše, účast v dražbě je osobně zapovězena soudnímu exekutorovi, v tomto ohledu je tedy v první řadě na něm, aby tuto povinnost dodržoval bez ohledu na to, jak se k jeho účasti následně postaví další osoby odpovědné za řádný průběh dražby.

[19] Ze všech těchto důvodů proto kárný soud shledal, že kárně obviněný porušil povinnost, kterou mu ukládá právní předpis a to ustanovení § 336h odst. 4 občanského soudního řádu ve spojení s ustanovením § 66 odst. 3 exekučního řádu.

[20] Je-li kárně obviněný ve věcech, kdy sám provádí dražby, povinen ověřit totožnost toho, kdo se účastní dražeb (srov. § 336h občanského soudního řádu), musí mu být i znám tento zákaz účasti v dražbě. Porušil – li sám soudní exekutor takovou povinnost, která je jedna ze základních povinností při dražbě, projevil tím podle názoru kárného soudu lhůstojnost k dodržování pravidel. Z těchto důvodů rovněž ohrozil důstojnost exekutorského povolání a důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti. Závažnost jednání kárně obviněného je dána tím, že jde o významnou povinnost, kterou je soudní exekutor povinen ctít a respektovat bez výjimky. Pokud se kárně obviněný přes znalost těchto povinností sám záměrně účastnil jiné dražby soudního exekutora, je jeho jednání závažné.

[21] Pokud jde o míru zavinění, tak v řízení je nesporné, že kárně obviněný se uvedené dražby již předem chtěl zúčastnit a nemovitost s ohledem na své majetkové zájmy měl v úmyslu vydražít. Při účasti v dražbě si nepochybně také byl vědom toho, že svým jednáním poruší povinnost soudního exekutora. V tomto jednání tedy kárný soud shledal přímý úmysl. Kárný soud má taktéž za to, že kárně obviněný svým jednáním sice přímo nechtěl ohrozit důstojnost exekutorského povolání a důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti, avšak vzhledem k tomu, že si byl vědom toho, že porušuje povinnosti exekutora, musel být srozuměn i s tím, že se tak stane následkem jeho jednání. V tomto jednání tedy kárný soud spatřuje nepřímý úmysl.

[22] Z uvedených důvodů kárný soud shledal v jednání kárně obviněného naplnění skutkové podstaty závažného porušení povinností porušení povinností exekutora stanovených právním nebo stavovským předpisem a jednání, jímž exekutor ohrozil důstojnost exekutorského povolání a důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti podle ustanovení § 116 odst. 1 písm. a) a b) exekučního řádu.

[23] O jednání, v němž je kladeno kárně obviněnému za vinu, že držbou živnostenského oprávnění spáchal kárný delikt, uvážil kárný soud takto.

[24] Podle ustanovení § 3 odst. 2 exekučního řádu platí, že činnost exekutora je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku. Jedinou výslovně uvedenou výjimkou z tohoto zákazu tedy je to, že exekutor může vykonávat i za úplatu činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou, uměleckou a činnost v poradních orgánech vlády, ministerstev, jiných ústředních orgánů státní správy a v orgánech samosprávy.

[25] Nespornou skutečností je, že kárně obviněný je již několik let držitelem živnostenského oprávnění k provozování živnosti. Na základě toho se má podle ustanovení § 421 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník za to, že je podnikatelem, neboť je osobou, která má k podnikání živnostenské nebo jiné oprávnění podle jiného zákona. Podnikatelem ve smyslu definice podle ustanovení § 420 odst. 1 občanského zákoníku je osoba samostatně vykonávající na vlastní účet a odpovědnost výdělečnou činnost živnostenským nebo obdobným způsobem se záměrem činit tak soustavně za účelem dosažení zisku, což materiálně odpovídá definici živnosti podle § 2 zákona č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání. Pokud tedy soudní exekutor drží několik živnostenských oprávnění, je v souladu s platným právem považován za podnikatele, jenž provozuje živnost.

[26] K samotnému výkonu své činnosti exekutor žádné takové oprávnění nepotřebuje, protože se v rámci výkonu své činnosti nachází jednak v pozici vykonavatele veřejné moci, která na něj byla státem přenesena, jednak v pozici podnikatele, který nepochybně vykonává svoji činnost za účelem dosahování zisku (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 3. 2014, č. j. 15 Kse 5/2013 - 45). I z ustanovení § 3 odst. 2 písm. c) zákona o živnostenském podnikání výslovně vyplývá, že činnost fyzických osob advokátů, notářů a patentových zástupců a soudních exekutorů není předmětem živnostenského zákona.

[27] Obecně známou skutečností je dále to, že informace o držitelích živnostenského oprávnění jsou snadno dostupné ve veřejných rejstřících. To, zda soudní exekutor skutečně vykonává další výdělečnou činnost, přitom nemusí být veřejnosti známo. Kárný soud tedy hodnotil, jak může být vnímáno, že kárně obviněný má nad rámec nezbytných podmínek pro výkon své činnosti vytvořeny podmínky pro výkon jiné - podnikatelské činnosti. Podle názoru kárného soudu tato skutečnost ve spojitosti s tím, že kárně obviněný svoji živnost nepřerušil podle ustanovení § 31 odst. 11 živnostenského zákona, vzbuzuje pochyby o tom, zda kárně obviněný respektuje jednu ze svých základních povinností exekutora – neslučitelnost s další výdělečnou činností podle ustanovení § 3 odst. 2 exekučního řádu. Jakkoliv kárně obviněný fakticky nemusí výdělečnou činnost vykonávat, právě držba živnostenského oprávnění, jakožto jádro podmínek pro výkon takové činnosti, ohrožuje důvěru v nezávislost, nestrannost, řádný a odborný výkon funkce soudního exekutora. V dané věci došlo k porušení této důvěry přímo, neboť na kárně obviněného si formou podnětu stěžoval občan.

[28] Právě v okolnosti, že kárně obviněný je podnikatelem pouze na základě zákonné fikce a nebylo dovozováno, že by podnikatelskou činnost skutečně vykonával, neshledal kárný soud

porušení právní povinnosti soudního exekutora podle ustanovení § 3 odst. 2 exekučního řádu. Jednání kárně obviněného tedy není kárným deliktem podle ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu spočívajícím v porušení povinností exekutora, kandidáta nebo koncipienta stanovených právním nebo stavovským předpisem anebo usnesením Komory.

[29] Jestliže však toto jednání kárně obviněného vzbuzuje pochybnosti o tom, zda dodržuje povinnosti soudního exekutora, narušuje toto jednání důstojnost exekutorského povolání a ohrožuje důvěru v nezávislý, nestranný, odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti. Jedná se o ohrožující delikt dokonáný právě již samotným ohrožením chráněného zájmu. Držení aktivního živnostenského oprávnění má za následek ohrožení důvěry, mezi jednáním exekutora spočívajícím v držení aktivního živnostenského oprávnění a následkem spočívajícím v ohrožení důvěry ve výkon exekuční činnosti je tak dán kauzální nexus. Skutečností, že je držitelem několika živnostenských oprávnění, si byl kárně obviněný vědom, ale bez důležitého důvodu spoléhal na to, že pokud nevykonává výdělečnou činnost, neporušuje žádné své povinnosti a neohrožuje důvěru ve výkon exekutorské činnosti. Kárně obviněný tedy jednal zaviněně ve formě vědomé nedbalosti.

[30] Kromě výše popsaného zhodnocení závažnosti deliktů zohlednil soud při stanovení výše trestů také skutečnost, že kárně obviněný nebyl dosud kárně trestán.

[31] Za sbíhající se kárné delikty uložil kárný soud úhrnné kárné opatření podle sazby za kárný delikt nejpřísněji trestný. Tím je závažný kárný delikt specifikovaný ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Po zvážení všech rozhodujících kritérií spoluurčujících povahu a závažnost obou kárných deliktů, tj. významu chráněného zájmu, jímž je zájem na řádném výkonu svěřené pravomoci soudních exekutorů, osoby kárně obviněného, a míry jeho zavinění, kárný soud uzavřel, že přiměřeným kárným opatřením v posuzované věci je pokuta podle § 116 odst. 6 písm. c) exekučního řádu ve výši 10 000 Kč. Kárný soud má za to, že uložené kárné opatření vystihuje všechny okolnosti případu a zároveň přispěje k vyšší motivaci kárně obviněného k řádnému výkonu funkce soudního exekutora. Pokuta byla uložena při dolní hranici zákonné sazby a zjevně není pro kárně obviněného likvidační, soud proto nemusel zjišťovat jeho konkrétní majetkové poměry.

[32] Pokuta je splatná **do 60 dnů** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol: 15032016.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné (§21 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů).

V Brně dne 15. srpna 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda kárného senátu
ve věcech soudních exekutorů